WIELOGŁOS- przestrzeń wymiany wielokulturowej

PRZESTRZEŃ RECEPCJI

Recepcja stanowi miejsce pierwszego kontaktu użytkownika z centrum, a tym samym przestrzeń budującą pierwsze wrażenie. Jest to najbardziej reprezentacyjna strefa całego obiektu, zaprojektowana z myślą o osobach, które chcą zapoznać się z ideą funkcjonowania „Wielogłosu" oraz jego możliwościami.

Już na tym etapie zależało mi na zainicjowaniu procesu integracji.
Kwadratowe w przekroju słupy konstrukcyjne istniejącej przestrzeni, zostały obudowane płytami ze sklejki o grubości 18 mm. Celem tego zabiegu było złagodzenie ich surowego charakteru oraz nadanie im bardziej obłej, przyjaznej formy poprzez eliminację ostrych krawędzi. W odległości 10 cm od obudowy wprowadziłam liniowe oświetlenie LED, które dodatkowo doświetla przestrzeń i podkreśla jej rytm.

Do przekształconych słupów przymocowane zostały formy z giętej sklejki, pełniące funkcję oparć dla zintegrowanych z nimi siedzisk. Siedziska zostały zdystansowane do posadzki i podświetlone od spodu, co nadaje im wizualnej lekkości oraz wprowadza subtelne zróżnicowanie wnętrza. Elementy te stanowią również wizualną granicę między strefą recepcji a ciągami komunikacyjnymi, w które – ze względu na przepisy BHP oraz konieczność zachowania drożności dróg ewakuacyjnych – nie ingerowałam.

Dodatkowo zaprojektowałam mobilne siedziska o organicznych formach – w kształcie leżek (w dwóch rozmiarach) oraz okrągłe, łatwe do przestawiania. Wszystkie zostały tapicerowane eko-skórą w kolorze zielonym, korespondującym z przyjętą koncepcją kolorystyczną wnętrza.
Forma lady recepcyjnej inspirowana jest przekształconą formą roślinną. Została zintegrowana z zastanym w tym miejscu słupem. Jej kształt harmonizuje z podwieszanymi,wykonanymi ze sklejki elementami przypominającymi liście, mocowanymi do zastanych słupów za pomocą stalowych kotew i profili. Narożne fragmenty lady zabezpieczono warstwą pianki i obito eko-skórą, minimalizując ryzyko urazów.

Nad recepcją zamontowano do stropu dodatkowe elementy sufitowe z wbudowanym, regulowanym oświetleniem przeznaczonym dla pracowników. Za ladą znajdują się trzy stanowiska pracy wyposażone w fotele „Egg Chair" projektu Arne Jacobsena. Zaplecze recepcji stanowi zabudowa meblowa umożliwiająca przechowywanie dokumentów oraz materiałów biurowych.

odręczne rysunki przedstawiające formy recepcji oraz Speakers Corner

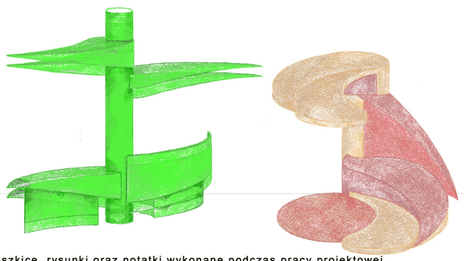

szkice, rysunki oraz notatki wykonane podczas pracy projektowej

inwentaryzacja i dokumentacja fotograficzna zastanej przestrzenii

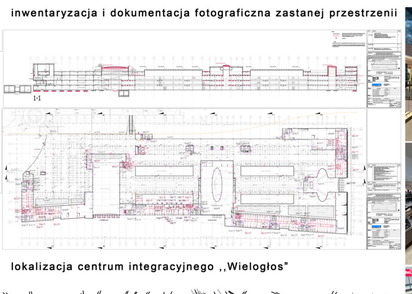

lokalizacja centrum integracyjnego ,,Wielogłos"

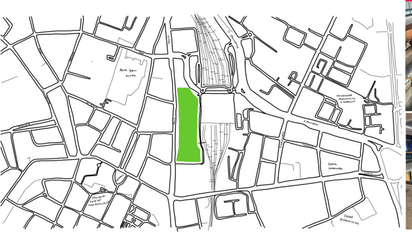

rzut skala 1:300

przekrój BB
skala 1:300

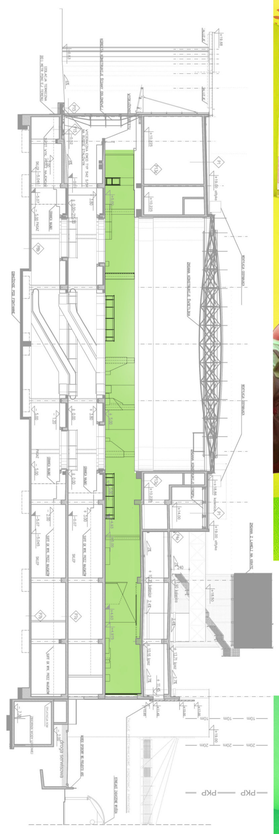

PRZESTRZEŃ SPEAKERS CORNER

Speakers Corner to strefa ekspresji i samoprezentacji. Jej założeniem jest stworzenie miejsca, w którym użytkownik może podzielić się swoimi przemyśleniami, osiągnięciami bądź twórczością, stając się na moment centralną postacią wydarzenia.

Forma została oparta na zastanej konstrukcji słupowej i wykonana z giętej sklejki. Jej powierzchnia utrzymana jest w odcieniach czerwieni i pomarańczy, co podkreśla charakter wyróżnienia i skupienia uwagi. Intensywna kolorystyka oraz punktowe, górne oświetlenie dodatkowo wzmacniają efekt sceniczności i symbolicznego „wyjścia na pierwszy plan".
Pozostałe słupy w tej części wnętrza obudowano analogicznie jak w strefie recepcji, jednak ich kompozycja została podporządkowana osi Speakers Corner – elementy są skierowane w jego stronę, co wizualnie zachęca użytkowników do skupienia uwagi na osobie występującej.

W tej strefie zastosowałam również mobilne, podświetlane od spodu siedziska Ilo zróżnicowanych formach i wielkościach, analogiczne do tych wykorzystanych w recepcji, co zapewnia spójność stylistyczną całego projektu.

IDEA WIELOGŁOSU I DIALOGU MIĘDZYKULTUROWEGO

Człowiek - jako istota społeczna, od zarania dziejów dążył do tworzenia wspólnot - własnych „stad". Jesteśmy stworzeni do życia w grupie, bycia członkiem społeczności. Jedną z najsilniejszych potrzeb ludzkich jest potrzeba przynależności. Na całym świecie ludzie się łączą, w oparciu o tożsamość narodową i kulturową, a także z potrzeby przynależenia do różnego rodzaju grup i zespołów. Poczucie członkostwa gwarantuje nam spokój, namiastkę bezpiecznego miejsca, przestrzeni, do której zawsze można wrócić. Pozwala nam często nazwać nasze jestestwo, określić pochodzenie, grupę etniczną czy kulturową.

Zdarza się, że opuszczamy nasze bezpieczne miejsce. Czasem jest to wynik naszych wyborów oraz decyzji, a niekiedy zaistniałych sytuacji zupełnie od nas niezależnych. W każdym przypadku towarzyszy nam wiele emocji: uczucie ekscytacji, radości, ciekawości, ale również strachu i niepewności, jest to moment, w którym niewątpliwie nasze poczucie bezpieczeństwa lb komfortu zostaje naruszone. Jedną z pierwszych i najważniejszych rzeczy, do których znaczna większość osób będzie dążyć, jest zaspokojenie wspomnianej wyżej, potrzeby przynależności i nowego bezpiecznego miejsca w aktualnej rzeczywistości.

W poszukiwaniu odpowiedzi na powyższe kwestie, społeczeństwa wypracowały koncepcje Centrów Integracyjnych.
Z definicji wynika, że są to przestrzenie wspierające osoby społecznie wykluczone lub zagrożone wykluczeniem.
W szerszym myśleniu na temat Centrów Integracyjnych, narzucają się wnioski, że każda próba łączenia się ludzi jest formą integracji, spełnieniem tej jednej z najsilniejszych potrzeb, które nami kierują.
W dobie dzisiejszej rzeczywistości pełnej niepewności, obaw i obaw o bezpieczeństwo, wiele osób decyduje się na zmianę miejsca zamieszkania, także z powodów ekonomicznych, gospodarczych czy światopoglądowych.

Patrząc szeroko, biorąc pod uwagę każdą osobę oraz jej potencjalne potrzeby, zdecydowałam się podjąć próbę zaprojektowania Centrum Integracyjnego dedykowanego wszystkim osobom poszukującym miejsca, które może stać się dla nich bezpieczną, dostępną, osiągalną i zapraszającą przestrzenią. Szczególnie istotnym dla mnie przesłaniem było dedykowanie tej przestrzeni zarówno przyjezdnym, jak i mieszkańcom, dzieciom, osobom starszym, osobom z niepełnosprawnością oraz każdemu w potrzebie zapewnienia sobie czy szukania własnej przynależności.

Pomysł na projekt Centrum Integracyjnego zawiera w sobie takie elementy funkcji, jak miejsca spotkań, wspólnej pracy, twórczej wymiany, rozmowy oraz samoprezentacji - Speakers Corner. W założeniu właściwym rozwiązaniem byłaby przestrzeń zaprojektowana w oparciu o elastyczny układ, pozwalający na zmianę funkcji począwszy od organizowania mniejszych spotkań, prace grupowe, warsztaty, po zwyczajne spędzanie czasu.

Nazwa „Wielogłos", koresponduje z ludzkimi potrzebami oraz problematyką opisaną wcześniej. Wyraz „Wielogłos" w literaturze oraz sztuce odnosi się do wielości perspektyw, punktów widzenia oraz głosów, które znajdują swoje miejsce w jednym dziele. W sferze muzyki oznacza formę komponowania, gdzie pojawia się kilka niezależnych melodii tworzących harmonijną całość. We współczesnym rozumieniu tego słowa, mówimy o wielu osobach zabierających głos równocześnie, co ważne, są to osoby o odmiennych opiniach, narracjach, punktach widzenia, czy wartościach. Analizując te wszystkie składowe, jest to słowo zawierające w sobie wszystkie cechy które powinny opisywać Centrum Integracyjne.

Przestrzeń „Wielogłosu" łączy w sobie stałe aktywności z miejscami relaksu, w tym strefy coworkingu oraz ekspozycji, tworząc środowisko sprzyjające integracji. To Centrum zaprojektowane w duchu inkluzywności oraz dostępności.
Jest otwarte dla wszystkich grup społecznych, lokalnych oraz przyjezdnych, promuje idee współdzielenia wiedzy i doświadczeń. Stwierdzenie "przestrzeń pozbawiona barier" potraktowałam bardzo dosłownie. Podczas procesu projektowego najistotniejszym było by nikogo nie wykluczać, stąd na całym obszarze nie ma ani jednego progu. Posadzka jest w pełni przystosowana i sprzyjająca osobom z niepełnosprawnościami, osobom starszym oraz z problemami w poruszaniu się.

Przestrzeń zakłada bycie lokalnym katalizatorem kreatywności i dialogu. Widziana jako czynnik uruchamiający pewne procesy, centrum ma inspirować ludzi do działania, zachęcać do czerpania inspiracji od siebie nawzajem, ma pobudzać do tworzenia wokół siebie bezpiecznego i sprzyjającego środowiska, zachęcać do poznania „nowego" do tej pory nie znanego. To właśnie wokół „Wielogłosu" ma rozwijać się wielokulturowe życie i relacje społeczne poczuciem akceptacji. Powinno być to miejsce tętniące życiem, które tworzą ludzie.

przekrój AA, skala 1:300

PRZESTRZENIE COWORKINGOWE I WARSZTATOWE

Strefa coworkingowa i warsztatowa została zaprojektowana jako przestrzeń wspólnej pracy, wymiany myśli i doświadczeń. Jej układ podporządkowany jest konstrukcji słupowej Galerii Krakowskiej, która z jednej strony ograniczała możliwości aranżacyjne, z drugiej – wprowadziła naturalny porządek kompozycyjny.

Słupy obudowano giętą sklejką, podzieloną na cztery segmenty, co umożliwiło ich formowanie przy użyciu jednego kopyta. Wokół nich zaprojektowano stoły montowane promieniście. Blaty podzielono na moduły, co ułatwia montaż oraz ewentualne modyfikacje.

Nad każdym stanowiskiem umieszczono podwieszany sufit z wbudowanym oświetleniem dostosowanym do pracy biurowej i twórczej. Okrągłe, wpuszczane oprawy o zróżnicowanych średnicach umożliwiają regulację natężenia oraz barwy światła za pomocą zautomatyzowanego systemu dostępnego przy każdym stanowisku.

DETAL OBUDOWY SŁUPÓW

Siedziska stanowią fotele „Swan" projektu Arne Jacobsena, tapicerowane zieloną eko-skórą, co zapewnia spójność kolorystyczną z pozostałymi strefami.

Ze względu na potencjalny pogłos wynikający z intensywnej wymiany myśli w przestrzeni otwartej, wprowadziłam półokrągłe przestony akustyczne, które ograniczają rozprzestrzenianie się dźwięku, jednocześnie nie zamykając użytkowników w odrębnych pomieszczeniach. Dodatkowo zastosowano ścianki typu parawany z elementów giętego szkła o grubości 3 cm oraz sklejki 18 mm, wspomagające podział funkcjonalny i poprawiające komfort akustyczny.

Przestrzeń uzupełniają mobilne, podświetlane siedziska tapicerowane eko-skórą – w formach leżek i okrągłych – identyczne jak w pozostałych strefach. Całość została wyposażona w zabudowy z zamykanymi szafkami umożliwiającymi przechowywanie odzieży wierzchniej oraz rzeczy osobistych, co podnosi komfort użytkowania Centrum.

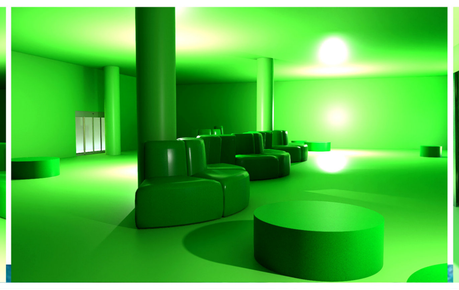

PRZESTRZEŃ MULTIMEDIALNA

Strefa multimedialna została zaprojektowana jako miejsce immersyjnych doświadczeń wizualnych. Wyposażona jest w projektory umożliwiające wyświetlanie obrazu w zakresie 360 stopni, co pozwala użytkownikom prezentować własne projekcje oraz mappingi.

W celu zapewnienia odpowiedniej jakości projekcji przestrzeń oddzielono od ciągów komunikacyjnych zasłonami wykonanymi z barwionych na zielono włókien konopnych. Zamontowano je na dwóch prowadnicach w układzie zakładkowym, co umożliwia zarówno całkowite wyciemnienie wnętrza, jak i zachowanie drożności dróg ewakuacyjnych zgodnie z wymogami bezpieczeństwa pożarowego.

W tej części centrum zastosowano mobilne, okrągłe siedziska spójne z pozostałymi strefami oraz tapicerowane eko-skórą kanapy z oparciami, umożliwiające komfortowe oglądanie prezentowanych treści. Założeniem projektowym było stworzenie przestrzeni sprzyjającej relaksowi, wyciszeniu oraz doświadczeniu immersyjnej formy kontaktu ze sztuką i multimediami.

WYKORZYSTANIE NARZĘDZI SZTUCZNEJ INTELIGENCJI W PROJEKCIE

Rozważając wykorzystanie sztucznej inteligencji w procesie projektowym, podjęłam próbę poznania jej możliwości oraz sprawdzenia, w jaki sposób może ona funkcjonować jako narzędzie wspierające pracę projektową. Na podstawie autorskiego modelu 3D oraz wykonanych renderów zaprojektowanych wnętrz przygotowałam zestaw promptów przy użyciu aplikacji Perplexity.

Następnie, korzystając z programu ChatGPT oraz wcześniej opracowanych promptów i renderów, wykonałam projekcje oraz mapping dla przestrzeni multimedialnej. Dodatkowo opracowałam niektóre wizualizacje przestrzeni coworkingowych gdzie dodałam grafiki wykluczające zjawisko powidoków u użytkowników.

W rezultacie powstało kilka wariantów wizualizacji prezentujących możliwe scenariusze funkcjonowania zaprojektowanej przestrzeni. Działania te miały na celu przede wszystkim pogłębienie wiedzy na temat narzędzi opartych na sztucznej inteligencji oraz sprawdzenie możliwości ich wykorzystania w procesie projektowym. Przy użyciu chata gpt zdobyłam informacje w których punktach w przestrzeni strefy multimediów należy umieścić projektory by uzyskać oczekiwany efekt.

Dodatkowo, przy wykorzystaniu narzędzi sztucznej inteligencji wyszukiwałam niektóre artykuły naukowe oraz tytuły książek, które umożliwiły pogłębienie wiedzy w zakresie projektowania centrów integracyjnych, zarówno w kontekście społecznym, jak i technicznym.

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie
Wydział Architektury Wnętrz
Praca Licencjacka
IV Pracownia Projektowania Architektury Wnętrz
Promotor: dr.hab. Beata Gibała - Kapecka
dr Kaja Winiak- Czajczyk
autor: Maria Przyoła
rok akademicki 2025/2026